

Tím, že žal. úřad požíral na st-lku s hlediska posléz cit. paragrafu a nikoliv — jak by správným bylo — s hlediska § 13 ve spojení s § 15, porušen byl zákon.

Č. 5852.

Pastviny (Slovensko): K výkladu zákona č. 87/1924.

(Nález zo dňa 9. septembra 1926 č. 18.170).

V e c: Dr. Emil F. v Ch. (adv. Dr. Jos. Prothánek z Prahy) proti župnému úradu v Košiciach stran užívania pastvín.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa ako nezákonné.

D ô v o d y: Ako zo spisov správnych, súdu predostretých je patrné, sť-l' na pozemkoch svojich ležiacich v obci B., občanom súsedných obcí — ako aj obce B. — poskytoval možnosť pasenia dobytku tým spôsobom, že za určitú dohodnutú odmenu prijímal im dobytok na spoločnú pašu pod dozorom svojho konventiálneho pastiera. Pasenie prevádzalo sa tak, že sa páslo na celej pôde sť-l'ovi v obci B. patriacej. V r. 1924 žiadalo predstavenstvo obce B. a obce I. okr. úrad v K. o pridelenie určitej plochy pre jich statok a síce plochy, ktorú označili miestnym označením »Csonkásszög«. Okr. úrad vyhovel v smysle § 3 zák. č. 87/1924 podaným žiadosťam a žal. úrad nap. rozhodnutím zamietnul odvolanie sť-l'ovo do rozhodnutia toho podané.

Sťažnosť uplatňuje v prvej rade nezákonnosť výroku, lebo § 1 cit. zák. poskytuje právny nárok iba na spoločné užívanie pastvín, nie ale tiež na výlučné užívanie určitej pastviny, t. j. s vylúčením majiteľa ich.

Námietku túto neuznal však nss opodstatnenou. Sť-l' sa mylí, keď vysvetľuje výraz ustanovenia cit. § 1 »na spoločnú pastvu« tak, že ide len o spoločné užívanie pastvy zo strany majiteľa pôdy s majiteľmi dobytku, — norma uvedená má na mysli majiteľov dobytku, ktorým bolo zo strany majiteľa pôdy povolené pásť spoločne svoj dobytok, má tedy na mysli užívanie pastvín viacej osobami, nie ale spoločne s majiteľom pôdy. Nie je tedy zákonom cit. vylúčené, aby uplatňovali majitelia dobytku nárok na užívanie pastvín v smysle cit. zákona, treba by aj neboli užívali pastvín výlučne, ale iba spoločne s majiteľom pôdy, ako to nesporne v danom prípade bolo.

Sú tedy občania obcí B. a I. zaiste onými subjektmi nároku na spoločné užívanie pastvín patriacich sť-l'ovi, o ktorých § 2 cit. zák. hovorí, že majú nárok, aby ich majitelia pôdy nechali pásť spoločne v pastevných obdobiach 1924 — 1929. — — —

Naproti tomu ale shľadal súd dôvodnú námietku, ktorú uplatňuje sťažnosť tvrdiac, že napadnutým výrokom porušený bol zákon, lebo občanom b-ským a i-ským neprináleží v smysle cit. zák. právo, aby im pre pastvu stanovené boli určité parcely, keďže v minulých dobách, a aj v r. 1923, pásli spoločne so sť-l'om dobytok svoj na celej ploche jeho majetku v katastre obce B. a nie výlučne na určitej ploche.

Tendencia zák. č. 87/1924 je zachovať ohľadne užívania pastvín pre obdobie 1924—1929 stav ten, ktorý stával v r. 1923; to vysvita

z textu zákona menovite zo slov § 1 — »na ktorej nechali v pastevnom období 1923 majiteľov dobytok spoločne pásť« a zo slov § 2 »majú nárok tí, ktorí na nej v pastevnom období 1923 dobytok pásli.« To znamená, že nárok založený cit. zákonom ohľadne užívania pastvín dľa tohto zákona, môže byť iba j e d n a k ý, aký bol v roku 1923, t. j. že keď občania b-skí a i-skí v roku tom pásli spoločne s majiteľom pôdy, že majú na to nárok aj v období 1924—1929 nie ale nárok väčší, alebo iného druhu.

Nieť o tom sporu, že sť-l' nezdráhal sa zachovať tento stav predchodiaci, že nebránil občanom, majiteľom dobytka, aby aj v r. 1924 pásli spoločne s nim svoj dobytok na pozemkoch jeho, — keď ale občania tí žiadali pre obdobie 1924—1929 z m e n u užívania toho tým spôsobom, že miesto spoločného pasenia domáhali sa výhradného užívania určitej časti dosiaľ spoločne užívaných pozemkov, — nemali na túto zmenu v cit. zákone opory a neprávom úrad zmenu túto povolil s poukazom na výhodnejší spôsob pasenia dobytka pre uchádzajúcich sa občanov. Ako už bolo rečené, zákon č. 87/24 nechcel priznať majiteľom dobytka vôči majiteľom pôdy rozšírenie ich nároku na pasenie, ale mal iba tendenciu zachovať stav stávajúci v r. 1923.

Rozhodnutie úradu žal. odporuje preto zákonu a bolo preto zrušené. Bude povinnosťou žal. úradu, aby — spravujúc sa vyššie uvedenými zásadami — vydal nové rozhodnutie a pri tom zaujal stanovisko k námietke, ktorú sť-l' predniesol už v odvolaníu a o ktorej úrad v nap. rozhodnutí nerozhodnul, že už úrad I. stolice prikázal pastvu »obciam« a nie určitým majiteľom dobytka — a takto — dľa názoru sťažnosti — bol okruh oprávnených proti stavu z r. 1923 — proti zákonu rozšírený.

Č. 5853.

Pastviny (Slovensko): K výkladu zákona č. 87/1924.

(Nález zo dňa 9. septembra 1926 č. 18.171).

V e c: Vdova Michalová J. rod. Irena F. v K. proti župnému úradu v Košiciach stran užívania pastvín.

V ý r o k: S ť a ť n o s ť z a m i e t á s a a k o n e o p o d s t a t n e n á.

D ô v o d y: Okr. úrad v K. uzavretím zo dňa 14. januára 1925 priznal v základe § 3 zák. zo dňa 26. apríla 1924 č. 87 sb. Jozefovi K. a jeho spoločníkom z obce V. v ročných pastevných obdobiach 1925 až 1929 právo na spoločnú pastvu podľa ustanovenia cit. zák. na pôde sť-l'kinej, ležiacej v chotári obce V., a to v rozmeru asi 80 jutár 1000 siahoch, t. j. na tých istých nemovitostiach, na ktorých v r. 1924 a v predošlých dobách pastvu skutočne prevádzali. Župný úrad v Košiciach rozhodnutím zo dňa 30. apríla 1925 odvolanie sť-l'kino zamietnul, rozhodnutie I. stolice schválil s doplnkom, že právo spoločnej pastvy v obdobiach 1925—1929 priznáva všetkým tým v-ským majiteľom dobytka, ktorí na pôde, o ktorú sa jedná, v pastevnom období r. 1923 spoločne pásli, — poplatky za užívané pastviny majú sa dodatočne ustáliť dľa § 7 a 9 cit. zák.

O sťažnosti uvažoval nss takto: — — —